

Zacht weefsel fossielen onthullen belastende trends

Door: dr. Brian Thomas*, <https://www.icr.org/article/soft-tissue-fossils-reveal-incriminating-trends/>
dd. 30-10-2020

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

hoogtepunten

In december 2019 publiceerde het tijdschrift *Expert Review of Proteomics* een paper dat ik samen met Stephen Taylor schreef met de titel “Proteomen van het verleden: het streven naar eiwitten in paleontologie”. [1] Het artikel bevat een tabel met 85 technische rapporten van nog bestaand biomateriaal - meestal eiwitten - ontdekt in fossielen.

Kunnen eiwitten miljoenen jaren meegaan? Niet volgens de metingen van de vervalsnelheid. Uit deze 85 seculiere rapporten kwamen vijf belastende trends naar voren. Ons overzicht verscherpt de spanning tussen hoeveel korte tijd biochemicalïen meegaan en de veronderstelde leeftijd van de fossielen die ze bevatten. We schreven:

Experimentele resultaten van de snelheid van collageenverval scheppen een tijdelijke verwachting die botcollageen beperkt tot archeologische tijdsbestekken, maar veel rapporten van collageen en andere eiwitten in ouder dan archeologische monsters hebben de paleontologische literatuur decennia lang besprenkeld. De spanning tussen de verwachting van labiliteit [gevoeligheid voor chemische afbraak] en observaties van lang leven heeft geleid tot een gestage discussie over de waarheidsgetrouwheid van originele biochemische restanten in fossielen. [1]

De 85 rapporten bevatten beschrijvingen van de oorspronkelijke huid, bindweefsel, flexibele en vertakkende bloedvaten, botcellen en waarschijnlijke bloedcellen. Oorspronkelijke biochemie omvat gescheurde maar nog steeds detecteerbare osteocalcine, hemoglobine, elastine, laminine, ovalbumine, PHEX, histone, keratine, chitine, mogelijk DNA, collageen en collageensequentie - allemaal in fossiele botten.

De eerste trend die we vonden, was biomaterialen van allerlei verschillende gefossiliseerde dieren, niet alleen van dinosauriërs. [2] Onderzoekers hoeven hun zoektocht naar fossiele biomaterialen dus niet te beperken tot een specifieke planten- of diersoort.

De tweede trend uit al deze rapporten, die meer dan een halve eeuw van onderzoek beslaan, vond geen betere bewaring in de ene oude omgeving boven de andere. Of ze nu in de lucht, oceanen, meren, moerassen of bossen leven voordat ze gefossiliseerd waren, fossielen kunnen nog steeds biomaterialen bevatten. [3]

Ten derde toonde een staafdiagram van het aantal relevante publicaties per jaar een toegenomen belangstelling voor dit vakgebied in de afgelopen twee decennia. Bovendien zet figuur 5 van ons paper ontdekkingen op een wereldkaart om te laten zien dat biomaterialen in fossielen vrijwel wereldwijd voorkomen. We voorspellen dat toekomstig onderzoek originele biomaterialen zou kunnen ontdekken overal waar fossielen worden gevonden.

- Zachte weefsels in fossielen zijn originele lichaamsresten.
- 85 seculiere wetenschappelijke rapporten detailleren veel biochemicals in “oude” fossielen.
- Biochemicals komen over de hele wereld voor in de representatieve sedimentaire gesteentelagen.
- Gezien lab-geteste proteïne-veraltempo's een korte houdbaarheidsperiode tonen lijken deze fossielen veel jonger te zijn dan de geclaimde miljoenen jaren.

De vijfde en laatste trend vormt het grootste obstakel voor degenen die volhouden dat gesteentelagen enorme eonen vertegenwoordigen. We vonden rapporten van originele biomaterialen van zeven van de 10 standaard geologische systemen plus één rapport van elk van de Precambrium- en Ediacarium-lagen - de onderste sedimenten op aarde. Zoals een van onze anonieme peer-reviewers¹ protesteerde in reactie op deze bevindingen, is het hebben van biomaterialen die meer dan 70 miljoen jaar meegaan - laat staan 500 miljoen - gewoon fantasie.

Eiwitten vervallen meedogenloos en relatief snel. Toch blijven eiwitontdekkingen zich opstapelen². Het is dus waarschijnlijk dat de strijd zal aanhouden.[1] Onze seculiere collega's hebben nu een scherpere blik op de enorme diepte en brede verspreiding van jong ogende biomaterialen uit fossielen.

Referenties

1. Thomas, B. and S. Taylor. 2019. Proteomes of the past: the pursuit of proteins in paleontology. *Expert Review of Proteomics*. 16 (11-12): 881-895.
2. Tissues or biochemistry were reported in dinosaur, eggshell, turtle, bird, marine worm casings, sponge, clam, mosasaur, tree, insect, arachnid, frog, salamander, and crinoid fossils.
3. "Fossilized" does not necessarily mean "mineralized," as this list clearly shows. Fossils include remains of once-living things that were totally replaced by minerals, partly replaced by minerals, mineralized only in tiny pore spaces, or not mineralized at all—like natural mummies.

* Dr. Thomas is Research Associate at the Institute for Creation Research and earned his Ph.D. in paleobiochemistry from the University of Liverpool.

Eerder verscheen (veel) over zacht weefsel in fossielen:

- o <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek "Schepping vs. Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

¹ Peerreview: (Eng. peer review) wordt ook wel aangeduid als *colegiale toetsing* of *onderlinge toetsing*. Het is een methode om de kwaliteit van (geschreven) werk te verbeteren, verifiëren of controleren door het werk te onderwerpen aan de kritische blik van een aantal gelijken (Engels: *peers*), meestal vakgenoten of collega's van de auteur. (Wiki).

² Zie <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm> !